

5. Financování podniku

Pod financováním si lze představit obstarávání kapitálu. Bez financování hrozí podniku ztráta dynamiky, ztráta jeho vnitřní síly. Říkáme, že je podnik ve spojení s finančním trhem.

Finanční trh se člení:

- a) **kapitálový trh** – zde probíhá obchod s dlouhodobými hodnotami, CP
- b) **peněžní trh** – jedná se o trh krátkodobých peněz

Podstatou financování je řešení nejdůležitějších problémů podniku:

- do čeho má podnik investovat
-
-
-
-
-
- z čeho má investovat
- a kolik ponechat v podniku, kolik peněz nechat v pohotovosti

Finanční vztahy podniku a jeho okolí.

Podnik má finanční vztahy k:

- a) **zákazníkům**, jedná se o odběratele, dochází zde k časovému posunu mezi skutečným vyskladněním zboží a příslušnou úhradou, často dochází k porušení podnikatelské etiky
- b) **ke svým dodavatelům**, kdy podnik se chová jako zákazník
- c) **ke státu**, jedná se o daňové závazky, platby ZP a SP, pokud podnik nemá prostředky na tyto úhrady musí obstarat vhodný cizí kapitál
- d) **k vlastníkům** cizího kapitálu, kdy podnik vystupuje jako dlužník a vlastníci cizího kapitálu jsou věřitelé, jimi mohou být banky, či jiné FO a PO, dluh musí být splacen včetně úroků

Význam financování.

Podstatou financování je neustálé usměrňování struktury kapitálu a majetku. Úspěšnost financování spočívá v tom, jak management dokáže uvést do souladu následující okolnosti:

- každý investor preferuje více peněz než méně = **faktor kvantity**
- každý investor preferuje méně rizika než více = **faktor rizika**
- každý investor preferuje peníze spíše dnes než zítra = **faktor času**

Snahou finančního řízení podniku je zvýšení finančních zdrojů, zvýšení tržní hodnoty firmy.

Finanční řízení podniku zahrnuje:

- a) účetnictví a kontrolu, toto je podkladem pro finanční analýzu
- b) finanční strategie, která představuje pohled do budoucna a je podkladem pro sestavení finančního plánu

Zdroje financování

Podnikový management, stejně jako rodina, si klade otázku:

„Jak obstarat kapitál pro uskutečnění našich záměrů?“

Existuje několik hledisek členění finančních zdrojů, předkládám vám 4.

Zdroje financování :

- a) podle jejich původu – vlastní a cizí
- b) podle doby , po kterou jsou zdroje užívány – krátkodobé a dlouhodobé
- c) pravé a nepravé
- d) běžné a mimořádné

Vysvětlení jednotlivých zdrojů :

Vlastní zdroje , má podnik pokud akumuluje kapitál z vlastní činnosti , zahrnuje tzv. **interní financování** = samofinancování – jedná se o využití zisku po zdanění nebo sem dále patří **financování pomocí kapitálových vkladů** , což znamená , že vlastníci vkládají do podniku podíly.

Cizí zdroje , zde si lze představit **obchodní úvěry** , které vznikají v důsledku zmíněného časového nesouladu mezi skutečným dodáním a placením dodávek a **bankovní úvěry** , kdy kapitál poskytne peněžní ústav za sjednaných podmínek.

Pravé , jedná se o absolutní zvýšení zdrojů financování , které má za následek zvýšení aktiv v podnikové bilanci .

Nepravé , u kterého dochází pouze k přeměně nelikvidních aktiv v aktiva likvidní , v tomto případě nedochází ke změně výše zdrojů financování podniku.

Krátkodobé financování je doba do jednoho roku , **dlouhodobé** je na období delší než 1 rok.

Běžné financování je financování , které vyplývá z běžné potřeby podniku a **mimořádné** financování je určeno k mimořádné podnikové činnosti.

Finanční řízení podniku a cash – flow.

Je odpovědné za peněžní tok , pohyb toku peněz = cash-flow. Finanční řízení řídí fin.operace a vyhodnocuje je. Finanční manager musí hledat cesty jak získat peníze s co nejnižšími náklady a investovat tyto prostředky nejrozumněji . Je také odpovědný za získání dobré finanční

reputace podniku u bank , makléřů , akcionářůFinanční řízení by mělo obsahovat následující činnosti :

- **finanční plánování** , naplánovat spotřebu peněz a kde je získat
- **správné řízení daní** ,udržovat daňovou povinnost firmy v souladu s právními předpisy
- **udržování dobrých finančních vztahů** s bankou a investory
- **péče o firemní finanční prostředky** , odpovědnost za úvěry . inkaso ,
- **vedení účetnictví**
- **plánování a rozpočetnictví nákladů** , výnosů a zisků v jednotlivých firemních činnostech

Dále se bude týkat výklad financování krátkodobého a dlouhodobého.

KRÁTKODOBÉ FINANCOVÁNÍ.

Mezi krátkodobě využitelné zdroje financování lze zařadit: krátkodobá aktiva a krátkodobá pasiva.

- Krátkodobá aktiva – jedná se o oběžné prostředky, jejichž návratnost je do jednoho roku, patří sem některé suroviny, výrobky – bavlna, ocel, sklad plný dříví připravený k dodání do obchodu, peníze, stavy na účtech, pohledávky.
Krátkodobá aktiva jsou vysoce likvidní = je snadné obrátit je na hotové vyšší likvidita.Hotovost je aktivem s nejvyšší likviditou.
- Krátkodobá pasiva – jedná se o zapůjčené peníze, které musíme do jednoho roku vrátit, mzdy, nájem, neproplacené faktury, neodvedené daně, obchodní úvěry !!!

Cílem krátkodobého financování je vyrovnaný finanční tok a maximální využití peněz.

Zde podnikový management řeší otázky typu:

- Jak velké by měly být pohledávky?
- Do jaké míry může být firma liberální v poskytování obchodních úvěrů?
- Kolik finančních prostředků a na jak dlouho si má firma vypůjčit?

Podstata podnikání a velikost firmy je základem toho, které zdroje krátkodobého financování bude nejvhodnější použít.

- Krátkodobě volné prostředky – zjistí-li ekonom při rozboru finanční situace firmy, že má dočasně více volných prostředků, než momentálně potřebuje, je jeho úkolem, pokud se jedná o dobrého finančního manažera, tyto prostředky investovat, aby neležely bez zbytečného efektu, ale aby byly investovány a přinášely zisk. Pokud se jedná o krátkodobě volné prostředky, pak se doporučuje použít je do nákupu krátkodobých CP, které vydává banka, případně obchodní společnost.
- Obchodní úvěry- dodavatelské, jsou nejrozšířenější zdroje krátkodobého financování. Než si půjčit peníze na nákup zboží, lze získat od podnikatele přímo dodavatelský úvěr. Může se jednat o přátelskou domluvu až po dokonale sepsanou smlouvu. většina obchodních úvěrů má podobu :
 - otevřeného účtu
 - vlastní směnky
 - obchodní směnky

Otevřený účet- jedná se o dohodu, při níž kupující získává zboží od dodavatele a platí za ně později. Využívá se u menších podniků, které nemají dostatek vlastních prostředků a nemohou čerpat bankovní úvěr. Předem se zkoumá solventnost a důvěryhodnost zákazníka. Termíny platby jsou různé, závisí to na velikosti dodávek a na mnoho dalších faktorech. Při dřívějším zaplacení oproti dojednanému termínu, může dodavatel zvýhodňovat odběratele poskytováním diskontu na zboží. Účinnou ochranou dodavatele je realizace úmluvy o uzavření tuzemského, případně zahraničního akreditivu (probráno v kapitole – Zahraniční obchod)

Akreditiv je písemný závazek banky, že poskytne určité plnění budou-li splněny určité podmínky, sjednává se na žádost dodavatele, který se tak chrání před rizikem platební neschopnosti odběratele. Dodavateli pak vzniká pohledávka vůči bance. Odběrateli akreditiv zaručuje, že nebude za zboží platit dříve, než budou splněny podmínky akreditivu.

Směnky - jsou zpravidla krátkodobé obchodovatelné papíry, které představují jednostranný slib o výplatě peněz bez právních výhrad. Výnosem ze směnky je úrok.

Vlastní směnka - je písemná dohoda podepsaná dlužníkem, který slíbí, zaplatit věřiteli určitou finanční částku do určitého dne. Směnka je úvěrovým platebním prostředkem pro zákazníky, kteří kupují buď extrémně drahé zboží nebo pro zákazníky, kteří nemají plnou důvěru jinde v obchodování. Pokud věřitel potřebuje peníze před dnem splatnosti směnky, předloží ji k jejímu indosování. To znamená, že ne jejím rubu věřitel potvrdí její převod své bance, která jí po odečtení poplatků za tuto službu proplatí. Tato procedura se nazývá eskont

směnky. Banka získá plnou částku uvedenou na směnce po vypršení lhůty jejího splacení.

Obchodní směnka- cizí - dává možnost dodavateli kombinovat výhody otevřeného účtu s relativní jistotou platby. obchodní směnka se využívá tam, kde obchodník má co dělat se špatným nebo žádným odhadem úvěru schopnosti zákazníka nebo obchoduje s cizími zákazníky u kterých je obtížné provést kontrolu platební schopnosti. Obchodní směnka je cenný papír, který zavazuje platit za zboží a služby, je vystaveny prodejcem. Je to příkaz k platbě uvedené na směnce do určité doby navržené výstavcem směnky- prodejcem. Směnečník – dlužník musí akceptovat = podepsat směnku, aby mohl převzít zboží a podepsaná směnka se pak vrací svému výstavci.

Pro krátkodobé překlenutí finančních problémů v podniku se používají vedle obchodních úvěrů i krátkodobé bankovní úvěry a půjčky. Krátkodobé bankovní úvěry a půjčky :

- úvěr komerční banky
- půjčka u finanční společnosti
- obchodní cenné papíry

Krátkodobé bankovní úvěry a půjčky, firma čerpá, když se dostane do platební neschopnosti a není schopna plnit své závazky. Lze v tomto případě použít:

- úvěr u komerční banky
- půjčku u finanční společnosti
- obchodní cenné papíry

Krátkodobé úvěry, také provozní, se poskytují z důvodu přechodného nedostatku peněz, na překlenutí sezónních výkyvů, na náklady příštích období a většinou do jednoho roku. Tyto úvěry se poskytují jako :

- **kontokorentní úvěr** = kontokorent, možnost čerpání do určitého úvěrového rámce se záporným zůstatkem. Jedná se o sloučený vkladový a úvěrový účet. Dlužník, jemuž je úvěr povolen může čerpat úvěrový rámec= částku, nakládat s ní jak potřebuje jeho finanční situace a splácí ji postupně docházejícími úhradami. Je povolen i pro FO , nesmí se ale překročit úvěrový limit.
- **eskontní úvěr** = odkup směnek před jejich dospělostí, eskontem rozumíme prodej dosud nesplacených pohledávek, jiných cenných papírů
- **revolvingový úvěr** = opakující se termínovaný vklad- čerpání peněz z určitého počátečního vkladu s možností předčasného výběru peněz bez sankcí

- **ručitelský úvěr**= kdy banka ručí za závazek klienta.tento typ úvěru poskytuje banka pouze prvotřídním klientům
- **lombardní úvěr**= na zástavu movité věci, cenné papíry, zboží

Vedle krátkodobých bankovních úvěrů lze **čerpat krátkodobé půjčky**, rozdíl spočívá v tom,že u půjček dochází k efektivní výplatě.Tzn. k výplatě peněz hned po podpisu smlouvy o půjčce.Tzn., že podnik neusiluje o získání úvěrového rámce, ale o výpůjčku takové částky, kterou nutně potřebuje a kterou plně využije.

Úvěry musí být ručeny : viz. Učivo bankovníctví

- pohledávkami
- zásobami
- movitým a nemovitým majetkem
- mohou být i úvěry neručené, jedná se o úvěr, kde se nepožaduje zástava, zde banka spoléhá na dobré jméno klienta.Banka ovšem může požádat, aby na účtu banky byla do doby splacení úvěru určitá částka= kompenzační zůstatek-např.20% z úvěru.

Úvěry u finančních společností se liší od bank tím,že zdrojem jejich financování nejsou vklady.Tyto společnosti získávají finance na kapitálovém trhu a peněžním trhu ve velkém množství, tzn., při nižším úroku než si mohou dovolit jejich zákazníci.nesou větší rizika než banky.Jejich služby využívají menší a střední podniky.Mohou požadovat jištění a to ve formě zásob, aktiv ...

Poslední formou využití při krátkodobém financování **jsou komerční obchodovatelné cenné papíry**. Jedna z možností, jak získat krátkodobý kapitál je prodej komerčních cenných papírů.Komerční cenný papír je firemní závazek splatit uvedenou částku ve stanoveném dni v období od 3 do 270 dní ode dne vystavení.KCP není jištěný, firma většinou ručí svým jménem.Jsou vhodné pro velké společnosti, finančně silné, důvěryhodné.

Základní úkoly finančních pracovníků při krátkodobém financování:

1. hledat nejvýhodnější, tedy nejlevnější zdroje ve vztahu k času jejich potřeby
2. cenou úvěru je úrok a ten závisí na celé řadě činitelů, na ekonomické situaci v zemi, na politické situaci ... zkušený manager musí tuto situaci na finančním trhu využít ku prospěchu firmy
3. odhadnout riziko, které výrazně ovlivňuje výši úrokové sazby.Výši rizika určují finanční instituce podle **rychlosti obratu provozního**

kapitálu firmy, tzn. Jak rychle se aktiva firmy obrátí na peníze, jak rychle může firma zapůjčené peníze vrátit

- dlouhá doba obratu provozního kapitálu zvyšuje úroky, je potřeba hledat cesty ke zkrácení této doby
- krátká doba snižuje úroky

4. hledat cesty, jak snížit potřebu půjčených peněz, oddalují se platby dodavatelům na nejzažší mez, existují i nelegální způsoby a trestné způsoby, např. dávat příkazy k úhradě z nekrytého účtu ...

Krátkodobé financování je méně výhodné než dlouhodobé úvěry. Úroky jsou vysoké, peníze jsou na kratší dobu. Platí zásada v praxi!!! Krátkodobé financování je vhodné k financování oběžného majetku, tedy k zajištění provozní stránky firmy.

Dlouhodobé financování.

Zatímco v rámci krátkodobého financování řešíme provozní stránku podniku,

dlouhodobé financování přispívá k efektivnímu řešení strategických cílů. Tzn., **používá se k financování kapitálových výdajů**. Zde má podnik řadu možností, které může použít, může čerpat z **různých zdrojů**

:

- samofinancování
- v a.s. se jedná o další emisi akcií, dividendy jsou vypláceny ze zisku po zdanění !!!
- dodavatelský úvěr
- hypotéční úvěr
- obligace
- leasing

Něco málo k jednotlivým zdrojům dlouhodobého financování :

- **samofinancování = vnitřní zdroje**, jde o čistý zisk nebo pozdržené výplaty dividend, vnitřní zdroje často nestačí na dlouhodobé financování
- **dodavatelský úvěr** – u dlouhodobého financování se poskytuje u výrobců, které mají delší životnost- stroje, zařízení ...
- **hypotéční úvěr** – poskytuje banka na nemovitou zástavu
- **dlužní kapitál**, může firma získat prodejem obligací, které jsou určeny především soukromým investorům
- **prodej akcií** – kdy akcie poskytují svému majiteli podíl na zisku

Firmy kombinují různé varianty dlouhodobého financování .výběr konečné varianty je obsahem rozhodnutí finančního řízení podniku.

Mezi nejčastější zdroje dlouhodobého financování patří obligace a akcie.

Obligace : jedná se o cenný papír, který vyjadřuje dlužnický závazek emitenta(vláda, banka, město, firma ...) vůči každému vlastníku tohoto dokumentu. Jde o dlouhodobý cenný papír, splatnost je pevně stanovena. Obligace mohou znít na jméno a na majitele. Tento cenný papír se skládá **z vlastního dlužnického úpisu** s nominální hodnotou obligace, úrokem a dobou splatnosti... .K vyplacení úroků za půjčení peněz se používá **kupónový arch** .Dlouhodobé cenné papíry bývají vydávány na kupónovém základě , při krátkodobém financování se pracuje na diskontním principu.

Obligace mohou být vydány :

- **se zárukou** – jsou jištěny majetkem emitenta nebo prostřednictvím jiného subjektu
- **bez záruky** – garancí je dobrá pověst firmy

Registrované obligace : vlastníci jsou registrováni emitenty a jejich pravidelné důchody z těchto obligací plynou na bankovní účty těchto klientů.

Podle emitentů rozlišujeme obligace :

- státní
- bankovní
- podnikové

Velikost úroku z obligace.

Firmy nabízejí své obligace při různých velikostech úroku.

Co ovlivňuje velikost úroku?

- a) **úroková míra bank**, úrok z obligací by měl tuto míru převyšovat, protože v opačném případě by bylo pro investora ekonomicky výhodnější a méně rizikové nechat peníze v bance
- b) **finanční pozice emitenta** , investor, který si kupuje obligace finančně silné firmy riskuje méně než ten, kdo si kupuje obligace slabší společnosti. Slabší firmy lákají vyššími úroky z obligací.

Druhy obligací .

V praxi nastává situace, že v důsledku zvýšení úrokových sazeb bank dojde k poklesu hodnoty obligací, pro majitele se jedná o negativní vliv.tento stav byl charakteristický pro recesi počátkem 80.let. Snižuje se

poptávka po obligacích .Je třeba tento problém řešit = oživit trh s obligacemi a z těchto důvodů se zavedla celá řada obligací:

- **obligace s proměnlivým úročením** ,kdy vlastník obligace získává pravidelný úrok , který se průběžně mění dle podmínek stanovených emitentem
- **indexované obligace** – mají podobný charakter, vyplacený úrok je indexován státem oficiálně vyhlášenou mírou inflace
- **obligace s hlubokým disážíem = obligace s nulovým kupónem** , nepřináší majiteli úrok, jsou ale emitovány s tzv.diskontem = pod nominální hodnotu. Výnosem u těchto obligací je dosažení přírůstku kapitálu nikoliv úroku, což majitel zvýhodňuje z hlediska placení daní,tzn. Neplatí se daň z úroku.
- **směnitelné obligace** – mají pevné zúročení a určitou dobu splatnosti, tvoří určitý přechod mezi obligacemi a akciemi.Věřitel je může směnit za akcie
- **nezdanitelné obligace** – umožňují kupujícímu získat příjem, který nepodléhá daním státním ani místním.Bývají to obligace vydávané městskou správou, státními úřady a jsou určeny k financování veřejných služeb, zdravotnictví, školství, komunikace.

Výhody a nevýhody obligací.

Prodej obligací má řadu výhod, řada společností jej pokládá za nejvhodnější cestu získání prostředků.

- **jedná se o nejlevnější způsob financování** – úrok z obligací je **nákladovou položkou** při výpočtu základu daně, společnost nemusí při jeho výplatě dosahovat tak vysokého zisku jako u dividend, které se vyplácí z čistého zisku
- majitelé obligací nemají žádnou účast na řízení společnosti
- **faktor vysokého rizika**, u a.s. majitelé akcí mohou přežít i několik krizových let tím, že a.s. nebude vyplácet dividendy, které nejsou zákonnou povinností . U obligací je tomu naopak, společnost, která nesplní své povinnosti vůči majitelům obligací může být jimi dohnána k bankrotu.

Pokud CB nakupuje obligace , zvyšuje se tím nabídka peněz a zvyšují se úvěrové možnosti bank.Pokud CB prodává obligace, stahuje tím peníze z oběhu a snižuje úvěrové možnosti.

Dalším zdrojem dlouhodobého financování podniku jsou akcie.

AKCIE.

Jsou vlastnickým podílem na určité a.s..Odpovědnost a práva akcionářů jsou dána nominální hodnotou.Akcie představují část základního kapitálu,ta je na akcii vyznačena.

Akcie se skládá ze tří částí:

- **z pláště**, který potvrzuje vlastnický podíl a obsahuje :
název společnosti
výši základního kapitálu
počet akcií
nominální hodnotu jedné akcie
místo registrace a.s.
údaje o převoditelnosti akcie
podpisy vedení a.s.
datum emise
- **kupónový arch** , který slouží k inkasu dividendy, obsahuje asi 10-30 kupónů a je na něm uvedeno:
název a.s.
počet akcií
pořadové číslo kupónu
datum inkasa dividendy
- **talón** , je průkazem legitimacy a slouží k vydání nového kupónového archu, talón obsahuje název společnosti a číslo akcie

Počet akcií, které může společnost prodat je založen na objemu základního kapitálu.Maximální počet akcií, které mohou být vydány se nazývá **autorizované akcie**.Podíl na zisku je mezi vlastníky akcií rozdělen v podobě **dividend**.

S akciemi se obchoduje na BCP , burze cenných papírů, tzn.jejich tržní hodnota závisí na nabídce a poptávce a je ovlivněna :

- ziskem společnosti
- makroekonomickou situací v zemi(recese, inflace ...)
- vyšší úrokové sazby
- zvýší-li se úroková sazba banky , jsou akcie přitažlivější pro investora, protože mohou přinést vyšší důchod
- při snížení úrokové sazby běžní spotřebitelé více využívají spotřebitelských úvěrů, kupují pro své domácnosti, a tím lze očekávat zvýšení prosperity firem
- při levnějších úvěrech si firmy více půjčují na rozvoj , přičemž cena, kterou zaplatí za půjčení je nižší , což vytváří předpoklady pro zvýšení zisku a zvýšení dividend

Akcie prioritní a obyčejné.

Prioritní – mají přednost při výplatě dividend oproti akciím obyčejným. Mají také přednost v případě rozdělování majetku společnosti při jejím rozdělování likvidačního zůstatku. Vlastníci prioritních akcií nemají právo hlasovat na valné hromadě. Prioritní akcie jsou atraktivním prodejem jak získat peníze. Kontrola nad řízením a.s. je přenechána vlastníkům běžných akcií a ochraňuje jejich práva. Tento způsob je méně riskantní než prodej obligací. Platba dividend vlastníkům prioritních akcií není zákonnou povinností. Jedná se o dražší způsob získání peněz, protože dividendy jsou placeny z čistého zisku.

Obyčejné – vydávání obyčejných akcií má tu nevýhodu, že při jejich prodeji jsou akcionáři nuceni dělit se o kontrolu nad řízením a.s. a o zisk s novými akcionáři. Typy :

- **na jméno** – akcie je převoditelná a převod se uskutečňuje rubropisem, v němž se uvede název- jméno a sídlo nabyvatele a den převodu. Zároveň je potřeba provést zápis tohoto převodu do seznamu akcionářů, který vede představenstvo společnosti
- **na majitele**- akcie je volně převoditelná a práva s ní spojená má její držitel
- **zaměstnanecké**- (novelizace Obchodního zákoníku), znějí na jméno, je převoditelná jen mezi zaměstnanci a důchodci společnosti
- **úrokové**- opravňují jejich majitele obdržet“úroky“v předem stanovené výši, a to i ve ztrátovém roce
- **grátis**- nahrazuje výplaty dividend v hotovosti, představují další nové akcie, zvyšuje se tím likvidita a kapitál společnosti
- **požitková**- jestliže společnost snižuje svůj základní kapitál výkupem části svých akcií, akcionáři se proplatí nominální hodnota držené akcie, požitkovou akcií se nahradí rozdíl mezi nominální a tržní hodnotou

Ostatní možnosti dlouhodobého financování.

Leasing- velmi častý prvek dlouhodobého financování. Jedná se o právní dohodu mezi vlastníkem zařízení nebo majetku a subjektem, který toto zařízení, či majetek užívá.

Rozlišujeme dva druhy leasingu:

- **Finanční leasing** má dlouhodobější podobu
- **Operativní leasing** má krátkodobější charakter

(viz učivo dlouhodobý majetek)

Leasing je výhodný tehdy, jestliže by pro uživatele zařízení bylo finančně neúnosné jeho zakoupení nebo v případě, kdy by firma nezískala úvěr. Lze tvrdit, že dnes využívají leasing firmy až u 35% svých aktiv.

Vykoupení – jde o speciální způsob financování projektů, původní vlastník je vykoupen novou skupinou vlastníků nebo jednotlivci, kteří hledají možnost koupě fungujícího podniku. Někdy toto vykoupení nemusí provádět cizí společnost, ale skupina řídících pracovníků.

Venturní kapitál – nebo-li rizikový, volný. Zpravidla se týká s.r.o., která vznikla a byla založena pro realizaci určitého projektu. Tato forma financování se užívá u vysoce rizikových projektů (natáčení filmů, naftové vrty...), kdy úspěch firmy může znamenat obrovský výnos, ovšem riziko ztráty vloženého kapitálu je vysoké. Řada vysoce ziskových firem investuje venturní kapitál do těchto rizikových projektů s tím, že i když se jeden projekt nevydaří, dva další úspěšné projekty uhradí ztráty, ale mohou přinést i zisk.

S.R.O. – má možnost také získat vlastní kapitál zvýšením vkladu jednotlivých společníků. I společníci mají zájem na tom, aby jim jejich kapitálový vklad přinášel ve formě podílu na zisku alespoň tolik, kolik by obdrželi při alternativním dlouhodobém vkladu v bance.

Možností financování existuje mnoho, toto je jen krátký vstup, můžete sami dále studovat a prohlubovat učivo.

Úrok je peněžní částka, kterou dlužník platí věřiteli za půjčení peněz. Velikost úroku závisí přímo úměrně na velikosti půjčené částky. Půjčená částka se označuje jako **Jistina**, výše úroku je udávána jako **úroková míra**, nebo jako úroková sazba a je vázána na určité období **úrokovací dobu**.

$$Ú = \frac{K}{100} * p * t$$

j – jistina

K – kapitál p

P – úroková míra = $\frac{p}{100} = i$

p.a. = per annum – rok

p.s. = per semestre - pololetí

p.q. = per quartele – čtvrtletí

Výpočet dnů úrokovací doby :

Lze použít tři způsoby:

- Počítáme dny dle kalendáře... únor 28, březen 31 ...
- Pravidlo počítání všech měsíců po 30 dnech a roku po 360 dnech = $30/360$ se používá v praxi častěji = 279 dní v roce
- Odčítací metoda , počet dnů úrokové doby násobeno třiceti a rozdílu čísel vyjadřující dny = $(m_2 - m_1) * 30 + (d_2 - d_1)$
Např. 5.3. do 14.12. = $(12 - 3) * 30 + (14 - 5)$